

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Serviu el Senyor amb alegria!

Estimats diocesans, amics i amigues de la diòcesi de Tortosa: ja fa una setmana que, el passat dissabte, 9 de setembre, vaig celebrar per primer cop l'eucaristia a la Catedral amb motiu de l'inici del meu ministeri episcopal. I des d'aquell dia aquí em teniu, amb molta il·lusió. Gràcies per la vostra amable acollida, que fa que des del primer minut hagi experimentat un gran goig: la joia pel fet que soc a casa, amb vosaltres, germà entre germans, «cristià amb vosaltres i bisbe per a vosaltres» com deia sant Agustí.

Desitjo conèixer-vos, escoltar-vos, fer meus els vostres goigs i esperances, tristeses i angories, endinsar-me en la vostra història, contemplar amb mirada de fe el pas de Déu per les vostres vides, la seva bona petjada en aquesta terra de sants i beats, amb la intercessió dels quals som novament cridats a irradiar l'alegria de l'Evangelí.

I ara us faig una confiança. Quan fa sis anys vaig haver de cercar un lema episcopal, tot d'una vaig escollir-ne el següent: *Serviu el Senyor amb alegria* (Salm 99,2). I vaig considerar que aquell servei per al qual em cridava el Senyor no era sols una crida per a mi, per tal de servir-lo únicament jo a Ell, sinó que vaig desitjar que es convertís en un lema eclesial, comunitari, sinodal, de fe compartida, de servei joiós compartit. En efecte, l'antífona diu «serviu», no diu pas «ser-

veix». Diu «serviu», tots i totes, fraternalment, jo amb vosaltres, i vosaltres amb mi, sempre ben units servint el Senyor, especialment en els seus predilectes: els malalts, els febles i afeixugats per qualsevol circumstància, els pobres i necessitats. I visquem-ho «amb alegria». Una alegria que no és fruit únicament d'unes circumstàncies favorables o d'un tarannà propi dels qui són optimistes de mena. És l'alegria que, com ens recorda Jesús a l'Evangelí, «ningú no us podrà prendre» (Joan 16,23), la joia que neix del viure en l'amor del Pare, el goig que neix del cor del qui lloa el Senyor perquè viu l'alegria de ser seu, tot seu.

En aquesta estimada diòcesi tortosina, li demano al Senyor la seva gràcia per tal que pugui ser bon deixeble seu, humil apòstol seu, coneixent cada prevere, cada diaca, cada seminaris-

ta, cada laic i laica compromès, cada persona consagrada; apropant-me als infants, joves, adults i ancians de cada comunitat cristiana, a totes les persones i, de manera especial, als qui pateixen; aprenent molt de cadascú de vosaltres; col·laborant també amb les institucions i amb tota persona de bona voluntat, sigui quin sigui el seu credo o ideologia; tractant les autoritats amb respecte pel seu compromís en el servei al bé comú, treballant pel bé de tothom; i en tot i per tot acompanyant-vos amb el meu afecte i pregària.

Estimats diocesans, amics i amigues, dissabte passat a la Catedral de Tortosa vam pregar tot cantant precisament el segon verset del salm 99: *Serviu el Senyor amb alegria*. Us animo molt a viure junts, vosaltres i jo, aquest meu lema episcopal tot pregant per intercessió de la qui millor va servir amb goig el Senyor, la Mare de Déu, sota l'advocació de la Cinta, patrona principal de la ciutat de Tortosa. Cantem, doncs, junts a una sola veu: *Fills de la terra tortosina cantem a nostra Cinta, himnes d'amor. És la Cinta nostra Reina, nostra Mare, nostre Tresor. Veniu tortosins. La Cinta mo'l demana, donem-li'l cor. Estimem-la, adorem-la, jurem defensar-la hasta la mort. Cridem sempre a veu plena: Nostra Cinta, sobretot! Nostre Cinta, sobretot!*

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les vacances han acabat. Tot convida a reprendre la normalitat, la vida de cada dia. No desaprofitem l'ocasió de mirar amb afecte els dies passats, de donar-ne gràcies a Déu i de fer alguns propòsits que millorin la nostra relació amb Déu, fer bons propòsits pel curs que comença. Ofereixo una proposta.

Un dia d'aquest passat mes d'agost vaig anar a dinar a casa d'un matrimoni amic. Tenen tres fills, una nena i dos nens, d'onze, deu i vuit anys. A l'hora de dinar, asseguts tots entorn la taula, la mare convidà el més petit dels fills a beneir la taula. Durant les vacances ho feien rotativament. El petit, amb veu ferma i la seguretat de qui domina la situa-

Un bon propòsit pel curs que comença

ció, digué: «L'infant que va néixer a Betlem, beneixi aquesta taula i a tots nosaltres també». Un gest, entranyablement familiar, ben senzill i ben carregat de sentit que no era improvisat. Durant la setmana mengen a l'escola els fills, prop del lloc de treball els pares. A l'hora de sopar primer sopen els infants per anar a dormir aviat i després ho fan els pares. Encara que beneeixen, no hi és tota la família. Els caps de setmana coincideixen

en tots els àpats i sempre beneeixen taula. És una pregària familiar esperada. «No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies» (Fl 4,6).

Jesús, escolta i respon sempre a la pregària expressada des de la fe, procedeixi de qui procedeixi, de dins i de fora del poble jueu, de persones importants i de pobres desvalguts, amb una espe-

cial predisposició per aquests, la pregària tremolosa i la de petició insistent. «Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu» (Mt 21,22). Ara que comença el curs, podria ser un bon propòsit de família, introduir o recuperar la benedicció de taula, com a reconeixement de la grandesa de Déu, de la seva obra. Reconeixement, també, del seu amor infinit que és sempre benedicció sobre els homes i dones de bona voluntat. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,14). La pregària familiar és una pregària comunitària agradable a Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

¡Servid al Señor con alegría!

Queridos diocesanos, amigos y amigas de la diócesis de Tortosa: ya hace una semana que, el pasado sábado, 9 de septiembre, celebré por primera vez la eucaristía en la Catedral con motivo del inicio de mi ministerio episcopal. Y desde aquel día aquí me tenéis, con mucha ilusión. Gracias por vuestra amable acogida, que hace que desde el primer minuto haya experimentado un gran gozo: la alegría de saber que estoy en casa, con vosotros, hermano entre hermanos, «cristiano con vosotros y obispo para vosotros» como decía san Agustín.

Deseo conocerlos, escucharlos, hacer míos vuestros gozos y esperanzas, tristezas y angustias, adentrarme en vuestra historia, contemplando con mirada de fe el paso de Dios por vuestras vidas, su buena huella en esta tierra de santos y beatos, con la intercesión de los cuales somos nuevamente llamados a irradiar la alegría del Evangelio.

Y ahora os hago una confidencia. Cuando hace seis años tuve que buscar un lema episcopal, de golpe escogí el siguiente: *Servid al Señor con alegría* (Salmo 99,2). Y consideré que aquel servicio para el cual me llamaba el Señor no era solo un llamamiento para mí, para servirlo únicamente yo a Él, sino que deseé que se convirtiera en un lema eclesial, comunitario, sinodal, de fe compartida, de servicio gozoso compartido. En efecto, la antífona dice «servid», no dice «sirve». Dice «servid», todos y todas, fraternalmente, yo con vosotros, y vosotros conmigo, siempre muy unidos sirviendo al Señor, especialmente en sus predilectos: los enfermos, los débiles y agotados por cualquier circunstancia, los pobres y necesitados. Y vivámoslo «con alegría». Una alegría que no es fruto únicamente de unas circunstancias favorables o de un talante propio de quienes son optimistas de por sí. Es la alegría que, como nos recuerda Jesús en el Evangelio, «nadie os la quitará» (Juan 16,23), la joya que nace de vivir en el amor del Padre, el gozo que nace del corazón de quien alaba al Señor porque vive la alegría de ser suyo, todo suyo.

En esta querida diócesis tortosina, le pido al Señor su gracia para que pueda ser buen discípulo suyo, humilde apóstol suyo, conociendo a cada presbítero, cada diácono, cada seminarista, cada laico y laica comprometido, cada persona consagrada; acercándome a los niños, jóvenes, adultos y ancianos de cada comunidad cristiana, a todas las personas y, de manera especial, a quienes sufren; aprendiendo mucho de cada uno de vosotros; colaborando también con las instituciones y con toda persona de buena voluntad, sea cual sea su credo o ideología; tratando a las autoridades con respeto por su compromiso en el servicio al bien común, trabajando por el bien de todo el mundo; y en todo y por todo acompañando con mi afecto y plegaria.

Estimados diocesanos, amigos y amigas, el pasado sábado en la Catedral de Tortosa rezamos mientras cantábamos precisamente el segundo versículo del salmo 99: *Servid al Señor con alegría*. Os animo mucho a vivir juntos, vosotros y yo, éste mi lema episcopal rogando por intercesión de quien mejor sirvió con gozo al Señor, la Virgen María, bajo la advocación de la Cinta, patrona principal de la ciudad de Tortosa. Cantamos, pues, juntos a una sola voz: *Fills de la terra tortosina cantem a nostra Cinta, himnes d'amor. És la Cinta nostra Reina, nostra Mare, nostre Tresor. Veniu tortosins. La Cinta mo'l demana, donem-li'l cor. Estimem-la, adorem-la, jurem defensar-la hasta la mort. Cridem sempre a veu plena: Nostra Cinta, sobretot! Nostre Cinta, sobretot!*

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Campaments de comunió

Els passats dies 28 i 29 de juny vam poder gaudir d'una trobada amb els petits de les parròquies de la Ràpita i Benicarló que van voler participar en els campaments de comunió 2023.

Aquest any els nens han gaudit d'uns dies a les Teresianes en els quals han participat de diferents dinàmiques amb l'objectiu d'aconseguir fer feliç a un rei que no ho era, fent-los veure així que la veritable felicitat no es troba en allò material o les riqueses sinó en les persones i Déu.

Marina

Les colònies de les parròquies dels Ports 2023

Després d'uns anys de parada per la pandèmia, les parròquies dels Ports hem tornat a organitzar les colònies, que realitzem anualment des de l'any 1995. Enguany hem anat al Prepirineu del Sobrarbe des del dia 27 de juny al 2 de juliol. El nostre lloc d'acollida va ser al Santuari de Palo, al «Valle de la Fueva». Allà, en unes magnífiques instal·lacions, 63 persones provinents dels Ports des dels participants als responsables i cuiners, vam compartir una setmana de diversió i formació.

Les gimcanes, jocs, piscina, manualitats... van omplir quasi tot el nostre temps. La nostra excursió, habitual en la nostra activitat, la vam fer per la Vall d'Ordesa, fins a la Cua de Cavall. No podem oblidar els moments de pregària i la reflexió al voltant d'alguns dels problemes del nostre món per analitzar la realitat que es viu a l'Àfri-

ca i el que es relaciona amb la qüestió ecològica. Realment van ser dies molt bonics i participatius, com si de nou se'ns hagués aparegut la creu de Sobrarbe per ajudar-nos a viure més i millor aquells dies.

Des de les parròquies no podem més que donar les gràcies a tots els que ho han fet possible,

des de tots els jòvens participants fins els que han ajudat a fer-ho realitat. Especialment volem esmentar les famílies que han confiat en nosaltres i els monitors que tant s'han esforçat perquè fos realment divertit. Han estat uns dies que no oblidarem!

Parròquies dels Ports

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Si tens somnis de glòria veritable, no de la glòria del món que va i ve, sinó de la glòria de Déu, aquest és el camí: les obres de misericòrdia donen glòria a Déu més que qualsevol altra cosa» (17 d'abril).

@Pontifex_es: «La nostra esperança es diu Jesús. Ell està viu, i amb Ell el mal ja no té poder, el fracàs no pot impedir-nos recomençar i la mort es converteix en un passatge per a iniciar una vida nova» (18 d'abril).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè no ens cansem de testimoniar l'Evangelí, també en temps de tribulació. Que els sants màrtirs siguin llavors de pau entre els pobles per un món més humà i fratern, a l'espera que es manifesti en plenitud el Regne dels cels» (19 d'abril).

@Pontifex_es: «La mirada de Déu no es deté mai en el nostre passat ple d'errors, sinó que veu amb infinita confiança el que podem arribar a ser» (20 d'abril).

Campaments de postcomunió

Del 3 al 7 de juliol, un grup de nens i nenes de la catequesi de postcomunió de les parròquies de Sant Miquel Arcàngel d'Alcanar, Sant Pere Apòstol i Santa Maria del Mar de Beni-

carló i Sant Josep Obrer i Santíssima Trinitat de La Ràpita, han passat uns dies plens d'activitats al Centro Sagrada Familia de Castellново (Castelló), acompanyats dels seus respectius monitors i

mossens. Aquestes colònies posen punt i seguit al curs de catequesi, a través del qual cada setmana ens anem trobant per seguir fent camí junts i ser cada dia més amics de Jesús.

Durant aquests 5 dies i 4 nits, els xiquets i xiquetes han celebrat la festivitat del Nadal. En aquestes colònies temàtiques, han gaudit de múltiples gimcanes, jocs, tallers, excursions, pregàries, temps de pau, moments de piscina i fins i tot un dia a Segóbriga Park Aquàtic i a les Coves de Sant Josep de la Vall d'Uixó. Durant aquestes jornades, tot i ser estiu, han celebrat el dia de la loteria, la Vespra de Nadal, el dia de Nadal, cap d'any i començament d'any i l'arribada i adoració dels reis d'Orient.

Per finalitzar, amb l'alegria amb la que han tornat cap a casa, de ben segur que per a ells aquest estiu només serà un punt i seguit per recarregar piles, i no un punt i final, degut a que la catequesi no acaba amb el final de curs. En començar el proper curs ens tornem a trobar, ja que, un cristià necessita el caliu de la comunitat per seguir sent cada dia més amics de Jesús.

Miquel Pons

Confirmacions a Santa Magdalena de Vinaròs

Entre els 25 joves de catequesi es respirava una barreja d'alegria, felicitat i molta il·lusió perquè el passat 8 de juliol a l'Església parroquial de Santa Magdalena de Vinaròs van rebre el sagrament de la Confirmació.

Per arribar a aquesta fita, el Senyor s'ha servit de diferents mediadors als qui s'ha de donar un just agraïment. En primer lloc, a les catequistes que han estat un factor determinant per arribar a aquest dia tan important en la vida de fe d'aquests catequizants. Elles són les qui han manifestat la cara acollidora i comprensiva de l'Església per a aquests joves que van aproximar-se a demanar el do de l'Esperit Sant. Al costat d'elles, Mn. Cristòbal que amb el seu exemple de proximitat ha fet de la Parròquia una Església de portes obertes on tothom s'ha sentit acollit en els diferents grups i processos de fe que han viscut els confirmands. I, finalment, la comunitat parroquial que regularment ha acollit els joves en l'Eucaristia pregant per ells i les seves famílies.

Mn. Arín, com a administrador diocesà en absència de bisbe a la diòcesi, va culminar aquest itinerari de fe amb la Crismació al front dels joves. Ara cal deixar que l'Esperit Sant faci fructificar allò que la família parroquial ha sembrat amb tant d'amor.

Mn. Eduard Falcó

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Tm 2,1-8 / Sl 27 / Lc 7,1-10]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astrònoms; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. ■ Dimarts [1Tm 3,1-13 / Sl 100 / Lc 7,11-17]. Sant Feliu de Llobregat: □ Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benavent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimecres [1Tm 3,14-16 / Sl 110 / Lc 7,31-35]. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Sa-

lerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.

22. ■ Divendres [1Tm 6,2c-12 / Sl 48 / Lc 8,1-3]. Urgell: ■ Beats Josep Batalla i Parramon, prev., i companys, mrs. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Felix IV, papa (526-530).

23. □ Dissabte [1Tm 6,13-16 / Sl 99 / Lc 8,4-15]. Sant Pius de Pietrelci-

na (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Diumenge vinent, XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 55, 6-9 / Sl 144 / Fl 1,20c-24.27a / Mt 20, 1-16a]. Sant Feliu de Llobregat: Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica).

Diurnenge XXIV de durant l'any (A)

COMENTARI

«No et dic que perdonis set vegades sinó setanta vegades set»

Ens agrada molt que ens perdonin, però ens costa molt perdonar. L'evangeli d'avui ens presenta un cas claríssim. El rei passa comptes dels seus ministres. N'hi ha un que li devia deu mil milions, xifra realment desorbitant que mai no podrà pagar. Per això demana clemència al rei: *Tingueu paciència i us ho pagaré tot. El rei se'n compadí i li perdonà el deute.* El text subratlla el sentiment de compassió, d'amor del rei envers aquest ministre que el porta a perdonar-li tot el seu deute. No ens és difícil de veure aquí la figura de Déu, Pare nostre, ple d'amor que ens perdona totes les nostres culpes ni que siguin enormes. És que Déu és compassiu. Però aquest ministre perdonat troba un company que li deu uns quants diners, una misèria en comparació al que ell devia al rei. També aquell company li diu: *Tingues paciència i ja t'ho pagaré.* Són les mateixes paraules que ha fet servir ell amb el rei. Però el seu cor és molt dur: *Ell no en va fer cas i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute.* Una conducta absolutament indigna i desagradada. Per això el rei quan se n'assabenta li diu: *Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega com jo m'havia compadit de tu? El rei el posà en mans dels botxins fins que pagués tot el deute.* L'aplicació és clara: *Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.* No oblidem que al parenostre demanem a Déu que perdoni els nostres pecats, com nosaltres també perdonem els nostres deutors. És el que diu la primera lectura: *Perdona als altres el mal que t'han fet i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. Qui no s'ha compadit d'un home com ell ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats?* Jesús va perdonar tothom; per això Pau ens diu: *Mentre vivim, vivim per al Senyor.* Ens cal estimar i perdonar com Jesús, que ens ha dit: *Cal perdonar no et dic set vegades sinó setanta vegades set:* és a dir perdonar sempre, a tothom i de tot cor. Jesús ens en dona exemple.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 27,30-28,7)

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu topirà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,21-35)

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia: «Tingueu paciència i us ho pagaré tot.» Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: «Paga'm tot el que em deus.» L'altre se li llançà als peus i el suplicava: «Tingues paciència i ja t'ho pagaré.» Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: «Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?» Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 27,30-28,7)

Rencor e ira també son detestables, el pecador los posee. El vengatiu sofrirà la venjança del Senyor, que llevarà cuenta exacta de sus pecados. Perdona la ofensa a tu prójimo y, cuando reces, tus pecados te serán perdonados.

Si un ser humano alimenta la ira contra otro, ¿cómo puede esperar la curación del Señor? Si no se compadece de su semejante, ¿cómo pide perdón por sus propios pecados? Si él, simple mortal, guarda rencor, ¿quién perdonará sus pecados?

Piensa en tu final y deja de odiar, acuérdate de la corrupción y de la muerte y sé fiel a los mandamientos. Acuérdate de los mandamientos y no guardes rencor a tu prójimo; acuérdate de la alianza del Altísimo y pasa por alto la ofensa.

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 14,7-9)

Hermanos: Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos ya muramos, somos del Señor. Pues para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de muertos y vivos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,21-35)

En aquel tiempo, acercándose Pedro a Jesús le preguntó: «Señor, si mi hermano me ofende, ¿cuántas veces tengo que perdonarlo? ¿Hasta siete veces?» Jesús le contesta: «No te digo hasta siete veces, sino hasta setenta veces siete. Por esto, se parece el reino de los cielos a un rey que quiso ajustar las cuentas con sus criados. Al empezar a ajustarlas, le presentaron uno que debía diez mil talentos. Como no tenía con qué pagar, el señor mandó que lo vendieran a él con su mujer y sus hijos y todas sus posesiones, y que pagara así. El criado, arrojándose a sus pies, le suplicaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré todo». Se compadeció el señor de aquel criado y lo dejó marchar, perdonándole la deuda. Pero al salir, el criado aquel encontró a uno de sus compañeros que le debía cien denarios y, agarrándolo, lo estrangulaba diciendo: «Págame lo que me debes». El compañero, arrojándose a sus pies, le rogaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré». Pero él se negó y fue y lo metió en la cárcel hasta que pagara lo que debía. Sus compañeros, al ver lo ocurrido, quedaron consternados y fueron a contarle a su señor todo lo sucedido. Entonces el señor lo llamó y le dijo: «¡Siervo malvado! Toda aquella deuda te la perdoné porque me lo rogaste. ¿No debías tú también tener compasión de tu compañero, como yo tuve compasión de ti?». Y el señor, indignado, lo entregó a los verdugos hasta que pagara toda la deuda. Lo mismo hará con vosotros mi Padre celestial, si cada cual no perdona de corazón a su hermano».